



ע"פ 789/19 - אריאל אזייב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 789/19

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: אריאל אזייב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 27.12.2018 בת"פ 51221-03-17
שניתן על-ידי כבוד השופט כ' סעב

תאריך הישיבה: כ"ה בשבט התשע"ט (31.1.2019)

בשם המבקש: עו"ד אור שפירו-סער

בשם המשיבה: עו"ד הדר פרנקל

החלטה

1. זוהי בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש על-ידי בית המשפט המחוזי בחיפה ביום 27.12.2018 (ת"פ 51221-03-17, השופט כ' סעב). ביום 6.9.2018 הורשע המבקש בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ושווד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק. בהמשך לכך הושת על המבקש עונש שכלל גם מאסר בפועל בן 36 חודשים. בית

עמוד 1



- המשפט המחוזי הפעיל מאסרים מותנים שהיו תלויים ועומדים בעניינו של המבקש, שירוצו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל עליו, כך שעונש המאסר בפועל הכולל שהושת לבסוף על המבקש עמד על 60 חודשים.
2. המבקש הגיש ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין גם יחד. הערעור על הכרעת הדין נסב על ההרשעה בעבירת השוד, בעוד הערעור על גזר הדין מתמקד במידה רבה בנסיבותיו האישיות של המבקש.
3. בבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר הדגישה באת-כוחו של המבקש את החששות הכרוכים מבחינתו בכניסה לכלא, בהתחשב בסכסוכים שבהם הוא מעורב, אשר התבטאו גם בכך שבעת שהותו במעצר שפך עליו עציר אחר שמן רותח. כמו כן, היא התייחסה בפירוט להליך הגמילה מסמים שעובר המבקש זה כשנה וחצי, על רקע החשש שכניסה לכלא תעכב את המשך התקדמותו בו.
4. הדיון בבקשה התקיים בפני ביום 31.1.2019. באת-כוחו של המבקש חזרה בו על טענותיה, ואילו עמדת המדינה הייתה שדין הבקשה להידחות, בהתחשב בתקופת המאסר שנקבעה ובכך שהערעור מתמקד בגזר הדין, וכן לנוכח עברו הפלילי המכביד של המבקש.
5. לאחר שבחנתי את הבקשה עמדתי היא שדינה להידחות. אינניסבורהכי מוצדק בנסיבות העניין להיעתר לבקשה, ובכך לחרוג מן הכלל בדבר ריצוי מידי של עונש המאסר בפועל (ראו: ע"פ 111/99 שוורץ' מדינת ישראל, פ"דנד(2) 241 (2000)). הערעור שהגיש המבקש אינו מכוון להביא לזיכויו מכל העבירות שבהן הורשע. על כך יש להוסיף שעונש המאסר שהושת על המבקש אינו קצר, במובן זה שאף אם יחל לרצות את מאסרו – לא יהיה בכך כדי להפוך את הערעור לחסר תוחלת, וזאת כמובן מבלי לנקוט עמדה בעניין סיכויי הערעור לגופו.
6. התרשמתי כי הטענות שהועלו בכל הנוגע לחשיבות הנודעת לשמירה על בטחונו של המבקש ולתהליך הגמילה שלו הן טענות בעלות ערך, אולם אף הן אינן עולות כדי נסיבות מיוחדות המצדיקות עיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל. לטענות אלו נודעת חשיבות בהיבט של היערכות מתאימה של שירות בתי הסוהר לקליטתו של המבקש. במהלך הדיון, ובשים לב לטענות אלו ולהמלצת בית המשפט, הביעה באת-כוח המדינה את הסכמתה לדחיית מועד תחילת ריצוי מאסרו של המבקש בחודש נוסף. זאת, כאמור, על מנת לאפשר לו לעבור מיון מוקדם שבמהלכו נסיבותיו יוכלו להיבחן בתשומת לב מלאה.
7. סוף דבר: הבקשה לעיכוב ביצוע נדחתה. אני מורה אפוא על התייצבותו של המבקש לריצוי מאסרו לא יאוחר מיום 3.3.2019 בשעה 10:00 בבית מעצר קישון או במקום אחר שייקבע על-ידי שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר.

ניתנה היום, כ"ו בשבט התשע"ט (1.2.2019).


